

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De amore bonorum. Cap. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

vxor est velut quoddam ornamentum hospitij. Eccles. 26. Sicut ad
 oriens in mundo in altissimis Dei: sic mulieris bonae species in or-
 namentum domus eius. Prou. 12. Mulier diligens corona est viro
 suo. Et Eccl. 26. Gratia super gratiam, mulier sancta & pudorata.
 ¶ Duodecimum est, quod vxor est adiutorium à Deo homini datur.
 Gen. 2. Faciamus ei adiutorium simile sibi. Ipsa vxor iuuat virum
 proli procreatione & educatione, & hospitij gubernatione, &
 bonorum temporalium multiplicatione, & conseruatione, & saluati-
 one animae ipsius viri. Eccl. 36. Qui possidet mulierem bonam, be-
 nam inchoat possessionem. Hic innuitur, quod quasi nihil habeat
 tenet hospitium, nisi habeat mulierem bonam quae sua ei custodiat.
 Concubinariae enim solent furari hominibus qui tenent eas, &
 quae ipsi habent. Et subditur: Adiutorium secundum illum est, & co-
 lumna ut requies. Vbi innuitur quod bona vxor sustentantem
 sit hospitij. Sicut columna corruente corrumpit domus: sic vxor bo-
 na moriente destruitur hospitium. Et in eodem: Vbi non est sepe-
 ripietur possessio: & vbi non est mulier, ingemiscit egens, vel in-
 titus qui pauper efficitur amissa bona vxore, vel pauper qui de-
 clinat illuc causa elemosinae, non inueniens qui sibi det ele-
 mosinam. Mulieres enim magis solent esse misericordes quam vi-
 ri. Homo fornicator vxorem non habens, est velut auis absque ni-
 nesciens cui sua committat. Eccl. 36. secundum litteram vnam: Cui er-
 dit, qui non habet nidum: ¶ Tertium decimum est fructus pretiosior.
 Matt. 12. Ex fructu arbor cognoscitur. Vnde fructus huius arboris
 praeualet omnibus mundi diuitiis. Multum ergo amanda est arbor
 talis, quae fert fructum tam pretiosum. ¶ Quartum decimum est sa-
 cramentum matrimonij dignitas, quod institutum est à Deo in pa-
 diso, & in statu innocentiae, quod Dominus prohibet separari, quod
 author fuit ipse. Matt. 19. Quod Deus coniunxit, homo non se-
 ret. Cui credere videtur vinculum carnalis propinquitatis. Gen. 2.
 Propter hoc relinquet homo patrem & matrem, & adhaerebit vxori
 suae. Praeterea sacramentum magnum est: ego autem vico & in Christo
 & in ecclesia. Ep. 5. ¶ Quintum decimum est, quod hominem ea parte
 infirmior est custodit, scilicet ex parte carnis. Matt. 26. Spiritus
 quidem propius est, caro autem infirma. ¶ Sexto decimo, diabolus
 parte qua fortior est vincit. Job 40. Fortitudo eius in labiis eius.

De amore honorum.

CAP. XIII.

Sciendum quod bonos debemus amare quasi attineret nobis omnia
 genere parentela, exemplo Domini dicentis Mat. 12. Qui
 que fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, ipse meus frater
 & soror, & mater est. Ipsi sunt amandi ut Dei filij, & fratres

Tri. Ro. 8. Quicumque Spiritu Dei aguntur, hi sunt filij Dei. Et in eodem. Si autem filij Dei, & heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi. Debet etiam boni se amplius amare: quia sunt in aliena patria. Solent enim se amare, qui sunt eiusdem patriae, quando sunt extra patriam suam, ac si essent fratres. Ad idem etiam facit quod mali habent eos exosos: unde si ipsi non amet se adinvicem, absque amicis erunt. Io. 17. Ego dedi eis sermonem meum, & mundus eos odio habuit, quia de mundo non sunt. Et Io. 15. Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat diligeret: quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, ideo odit vos mundus.

De dilectione inimicorum. Et de octo quae ad hunc amorem hominem inducunt.

CAP. XIII.

Nimicorum dilectio quae Dominus precepit Matt. 5. Diligite, inquit, inimicos vestros: pertinet ad dilectionem cordis. Deinde subdit de dilectione operis & sermonis: Benefacite his qui oderunt vos, & orate pro persecutoribus, & calumniatoribus vos. Graecus, Ille preces suas multum valere facit, quae eas pro inimicis effundit. Et notandum quod in mandatis Dei nihil est mirabilius, quam quod praecipitur diligere inimicos, ut ait Augustinus. Ideo licet multa sint dicta pertinentia ad dilectionem inimicorum, in tractatu de ira: tamen hic aliqua ratione pertinet ad idem. Insuper invidiosus enim impossibile videtur, quod ipsi amet inimicos suos, si tamen haberet aliquantulum sapientiae, possibile eis appareret. Sapientia enim non vincit malitiam. Sap. 7. Et notandum quod octo sunt, quae si attendantur, satis patebit non esse ita difficile diligere inimicum ut multi credunt. Apparebit etiam quod hoc non sit potius dedecus, sed honor potius. Primum est statim inimicum qui tibi iniuriatus est, & non vult satisfacere. Est enim spiritua- liter mortuus. Ipse enim quasi insanus manens in se iniecit, quando tibi iniuriam intulit. Sa. 16. Homo per malitiam occidit animam suam. Noli insanire in fratrem tuum mortuum, sed potius ei copatere. Crude- liores videtur fuisse qui Christo mortuo non pepercerunt, quam qui eum vulneraverunt. Unde laicea dicitur dira, quum clavi dicantur dures. Quis adeo caecus est qui non intelligat dedecus non esse si quis de mortuo non vult se vindicare? Secundum est, utilitas iniuriae illarum. Persecutores enim nostri, iuxta verbum Psalmi. circumdant nos sicut apes. Ad modum enim apum nos pungunt tribulationibus, sed in futuro fauam nobis aeternae beatitudinis preparant: ut patet illud Psalmi. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speravi. Eccl. 1. vsq; in tempus sustinebit patiens, & postea redditio iucunditatis. Tertium est quod dilectio inimicorum nobis est utilior quam amicorum. Ipsa valet ad spiritualium